

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH,
NACZELNE DOWÓDZTWO W.P.
(SZTAB GENERALNY)

83285
Pocztą polową 53, dn. 1. grudnia 1921 r.

Oddział II Informacyjny

Nr. 14749 /II. Inf./II.C.

DO

TAJNE

WÓDZA NACZELNEGO /ADJUT. GEN./.

w B e l w e d e r z e .

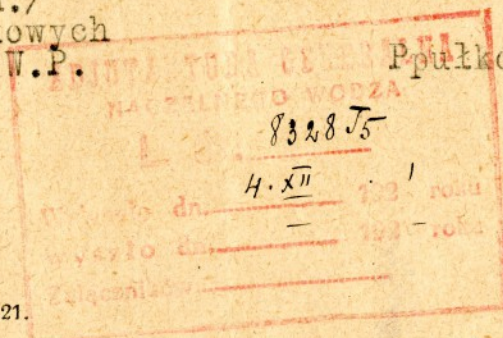
Z rozkazu Szefa Sztabu Generalnego przedkładam do wiadomości raport Pełnomocnika Wojskowego i Morskiego w Londynie Nr. 1748/tajne z dnia 18. listopada 1921 r. l załącznik.

Szef Oddziału II. Sztabu Gen.

O t r z y m u j a :

Wódz Naczelny /Adjut. Gen./
Pan Minister Spraw Wojskowych
Szef Sztabu Generalnego W.P.

Ppułkownik p.d. Szt. Gen. W.P.

Pełnomocnik Wojskowy i Morski
przy Poselstwie Polskiem
w Londynie.

Londyn, dnia 18 listopada 1921r.

38, Cadogan Square, S.W.

No.1748/Tajne.

D o

Sztabu Generalnego,

Oddział II

w Warszawie.

Arch

Oddziały
Angielskie i
Indyjskie
Armji Indyjs-
kiej.

W ślad tut. No.2564 punkt III z dnia 14 Stycznia
1921 r. w załączeniu przesyłają się do wiadomości 3
tablice, z których:

1/. Pierwsza podaje dyzlokację wielkich jednostek
Armji Indyjskiej/Armja pograniczna, Armja polowa, for-
macje różnego rodzaju broni/, w dniu 1 Czerwca 1921r.

2/. Druga - oddziały Angielskie i Indyjskie Armji
Indyjskiej, znajdujące się na terytorjum Indji w dniu
1 Maja 1921r.

3/. Trzecia - stan osobowy oddziałów Angielskich i
Indyjskich Armji Indyjskiej w dniu 1 Maja 1921 r.

Tablice te wymagają następujących objaśnień i uzupeł-
nień:

1/. Pierwsza Tablica.

Armja pograniczna, znajdujaca się w całości na granicy
Północno-Zachodniej Indji, obejmuje 15-1/4 brygad pie-
choty, podczas gdy Armja Polowa liczy 4 dywizje /mniej
jedna Brygada/ czyli 11 Brygad. Wynika z tego, że stan
osobowy Armji Pogranicznej jest większy niż stan osobowy
Armji Polowej, która stanowi Rezerwę Armji Pogranicznej,
czyli, że więcej jest oddziałów, faktycznie zaangażowanych
w akcji zbrojnej, lub znajdujących się w pogotowiu wo-
jennem, niż oddziałów w głębi kraju w stanie spoczynku.
Pozatem wszystkie siły lotnicze /7 eskadr/, cała artylerja
ciężka /5 baterij/ i wszystkie oddziały kolejowe /2 kom-
panje/ stanowią natychmiastową Rezerwę Armji Pogranicznej,

podległą bezpośrednio Naczelnemu wodzowi Armji Indyjskiej.

a/. Druga tablica.

Oddziały Angielskie, znajdujące się obecnie w Indjach, są znacznie zredukowane w porównaniu z rokiem 1914, jak to wskazuje następujące zestawienie:

	1914	1921
Bataljony Piechoty	52	45
Szwadrony Jazdy	36	32
Baterje Artylerji konnej	11	5
" " polowej	42	44
" " ciężkiej	9	6
" " górskiej	8	6

Należy ~~skx~~ wprowadzić uwzględnienie, że w roku 1914 nie było w Indjach ani sił lotniczych, ani karabinów maszynowych. Obecnie wszystkie te formacje znajdują się w Indjach i będą coraz bardziej rozwijane.

Oddziały Indyjskie miały również być zredukowane w ciągu bieżącego roku. Wszelako program tych ~~tych~~ redukcji uległ z czasem znacznym wahaniom i wydaje się, że nie będą one ostatecznie tak znaczne, jak to początkowo było zamierzone. Przyczynik się do tego osobiście Naczelnny wódz Armji Indyjskiej Generał Lord Rawlinson. W ogólnych zarysach redukcja oddziałów Indyjskich doprowadzi je do norm przedwojennych z wyjątkiem jazdy, która ulegnie większej redukcji. Wszelako redukcja jednostek jazdy poniżej liczby przedwojennej skompensuje się całkowicie obecnością eskadr lotniczych, oddziałów karabinów maszynowych, samochodów pancernych i, w blizkiej bardzo przyszłości, czołgów. Liczba 33 pułków Jazdy zostanie stopniowo zredukowana do 16, wszelako ani jeden ze starych pułków co do swej nazwy nie zniknie, albowiem zamiast zupełnego skasowania pułku, przeznaczanego na rozwiązanie, będzie on zamalgamowany z jednym z pułków, które mają pozostać, a powstają w ten sposób przez połączenie dwóch starych pułków, nowy pułk będzie nosił obie nazwy, tworzących go składników, np. 20th Deccan, będąc zamalgowany z 19th Horse, nowy

pułk będzie się nazywał: 19th Horse/20th Deccan.

Liczba 145 bataljonów Piechoty zostanie stopniowo zredukowana do 132 Bataljonów. Jak widać z tablicy, rozwiązuje się obecnie 21 Bataljonów, co wskazywałoby, że nie pozostałoby więcej, jak 124 Bataljony. Wszelako należy mieć na uwadze, że pewna liczba bataljonów Indyjskich znajduje się poza granicami Indyj /w Mezopotamji, Palestynie, Egipcie, Konstantynopolu/ i że i te należy w redukcji uwzględnić. Proces rozwiązywania Bataljonów Piechoty jest dość skomplikowany, albowiem polega on na kasacji pewnej ilości starych jednostek, skombinowanej z formacją nowych. Tak np. następujące pułki:

3rd Brahmanā	}	rejon Bengal
5th Light Infantry		
80th Regiment,	}	rejon Madras
85th "		
63rd Light Infantry		
42nd Regiment	}	Różne rejony
43d "		
14th "		

zostaną skasowane, lecz zastąpione 8 nowymi Bataljonami, zwerbowanymi w rejonach: Birma, Kumaon i Gahrwal.

Dla zobrazowania do jakiego stopnia proces ten jest złożony i trudny do przeprowadzenia, przytoczę następujące przykłady:

3d Brahmans Battalion, nie zważając na fakt, że jest to doskonały bataljon, został rozwiązany, ponieważ wszyscy Brahmaniści są uważani za kapłanów od samego ich urodzenia, a doświadczenie wykazało, że nie zawsze łatwo jest dowodzić Bataljonem, złożonym z 1000 kapłanów hinduskich.

Bataljony Madrasu zostały rozwiązane, ponieważ ich wartość bojowa jest bardzo niska, a pułki 42-i, 43-i i 44-y /Pułk Piechoty Indyjskiej składa się z 1 Bataljonu, oprócz pułków Gurkha, które są o 2 bataljonach/, które są doskonałe, zostały rozwiązane, ponieważ ich rejon werbunkowy jest zbyt mały i nie wystarcza dla utrzymania po stratach Wielkiej Wojny dostatecznego stanu osobowego tych pułków.

Z drugiej zaś strony rozpościeranie się coraz bardziej ku północy wpływów i panowania Angielskiego otwiera możliwość prowadzenia akcji werbunkowej wśród zahartowanej ludności górskiej. To też Indyjskie władze wojskowe starają się formować nowe jednostki wojskowe w tych rejonach i w ten sposób jesteśmy świadkami powstania ^{wa} nowych oddziałów w rejonach: Birma, Kumaon i Gahrwal, o których była mowa powyżej. W każdym bądź razie liczba Bataljonów Indyjskich będzie prawdopodobnie w ciągu jednego roku zredukowana do 132 Bataljonów i ta ostatnia liczba wydaje się być ostatecznie postanowioną. Należy zauważyć, że liczba Bataljonów Indyjskich przed wojną wynosiła 138. Oddziały Inżynieryjne zostaną zredukowane do 12 Bataljonów. Proces redukcji jest na ukonczeniu.

Chociaż tablica druga uwzględnia oddziały czołgowe, jednakże nie może być tu mowy jeszcze o rzeczywistych czołgach. Pod tą rubryką należy rozumieć 3 baterje Artylerji lekkiej i 2 kompanje Karabinów maszynowych, przewożone na samochodach pancernych, lecz obsługiwane przez personel korpusu czołgowego. Formacje powyższe stanowią niezawodnie zarodek przyszłego Indyjskiego Korpusu Czołgowego /Indian Tank Corps/, który znajduje się dzisiaj w trakcie formacji.

Myśl stworzenia Korpusu Czołgowego w Indjach została spowodowana następującymi względami:

Jak było zaznaczone w tut.No.1739/T. z dnia 14 Listopada b.r., od dwóch lat toczy się nieustanna walka na pograniczu Północno-Zachodnim Indji t.j. wzdłuż granicy Indyjsko Afgańskiej, między oddziałami Indyjskimi a miejscowymi szczepami, zamieszkującymi prowincję Waziristanu. Władze Wojskowe Indyjskie raz po raz wysyłają z głębi kraju oddziały /kolumny/ Karne, których zadaniem jest usmierzać wciąż powtarzające się bunty miejscowej ludności oraz napady zbrojnych band Afgańskich, przekraczających granicę Indyjską. Jeden z takich oddziałów, złożony z 6000 ludzi, po wykonaniu zleconego mu zadania, został rozlokowany w miejscowości Kanikuram, położonej w środku wzgórza Waziristańskiego w odległości 120 km. od najbliższej kolei żelaznej, która biegnie wzdłuż rzeki Hindusa. Dostawa żywności i amunicji temu

oddziałowi odbywa się w sposób następujący: od Hindusa do stóp wzgórza Waziristanu/pierwsze 80 km./ Anglicy wybudowali w tym celu szosę, wzdłuż której biegnie kolejka wąsko-torowa, następnie zaś /ostatnie 40 km./ poprzez samo wzgórze, gdzie dróg żadnych niema, dostawa żywności i amunicji odbywa się na grzbietach wielbłądzych, które kroczą koźyskiem wyschłej rzeki.

Otóż obliczone, że zapewnienie dostawy żywności i amunicji temu 6000-ciotysięcznemu oddziałowi od najbliższej stacji kolei żelaznej do miejscowości Kanikuram wymaga dziennego personelu w ilości 23.000 ludzi i 8000 wielbłądów./7 karawan po 1200 wielbłądów każda/. Przykład garnizonu w Kanikuram ilustruje, jak olbrzymie koszty musi Rząd ponosić, pragnąc utrzymać oddziały wojskowe w pogotowiu wojennym na granicy Południowo-Zachodniej Indji, czego wymagają względy bezpieczeństwa Cesarstwa. To też Anglicy, jako naród przede wszystkim praktyczny, postanowili wymyśleć inny, mniej kosztowny, sposób dostawy żywności i amunicji tym pogranicznym oddziałom. I oto jak, spowodowana koniecznością natury wojskowej i ekonomicznej, powstała myśl stworzenia czołgu, któryby zastąpił wielbłąda i przywoził do Kanikuram niezbędną dla garnizonu żywność i amunicję. Myśl ta została z czasem rozwinięta i postanowiono stworzyć czołgi różnego typu, które służyłyby nie tylko dla zapewnienia służby na tyłach walczących oddziałów, lecz brałyby czynny udział w walkach, przez nie toczonych. W dalszym rozwinięciu postanowiono sformować całkowity Indyjski Korpus Czołgów na wzór Korpusu Czołgów Metropolji. Zadanie polegało na 1/. Opracowaniu wzoru czołgu Indyjskiego, 2/ wykonaniu tego wzoru. Pierwszy okres prac, że tak powiem empiryczny, jest już ukończony. Wysłaną została mianowicie specjalna misja techniczna z Pułkownikiem Johnson'em na czele, która, zbadawszy na miejscu warunki terenu i klimatu, pograniczna Północno-Zachodniego, po długich i wszechstronnych próbach i doświadczeniach ostatecznie ustaliła wzór czołgu kolonialnego. Okazało się, że czołg może być bardzo wytrzymały na wysoką temperaturę, jeżeli go owinąć w pewną substancję wołkową i że wewnątrz czołgu da się utrzymać o wiele niższą temperaturę od temperatury

otaczającego powietrza.

Ustalono następnie, że, aby dany oddział czołgowy mógł w zupełności wykonać pewne zadanie strategiczne, niezależnie od tego, czy działa on w łączności z piechotą, czy też nie, musi on zawierać następujące 7 rodzajów czołgów:

- 1/. czołg, uzbrojony w moździerz okopowy /trench mortar tank/.
- 2/. czołg, uzbrojony w armatę polową 77 mm./field gun tank/.
- 3/. czołg, uzbrojony w haubicę o kalibrze 4,5 cali.
- 4/. czołg, uzbrojony w karabiny maszynowe /machine gun tank/.
- 5/. a/. czołg dostarczający żywność
b/. " " amunicję.
- 6/. czołg z warsztatem reparacyjnym.
- 7/. czołg ambulansowy.

Indyjski Korpus Czołgów liczyć będzie wszystkiego razem 150 czołgów. Korpus dzielić się będzie na 3 bataljony /po 50 czołgów każdy/, pod dowództwem pułkowników, a bataljony dzielić się będą na kompanje.

Każda kompanja zawierać będzie wszystkie 7 rodzajów czołgów, a to celem zabezpieczenia jej niezależności w akcji.

Czołg Indyjski jest wzorą tak zwanego " Medium D" /średni D/.

Drugi okres prac, że tak powiem, wykonawczy, jest w trakcie urzeczywistnienia. Czołgi Indyjskie są budowane w warsztatach angielskich.

Nic ulega wątpliwości, że sformowanie Indyjskiego Korpusu Czołgów po liniach wytycznych, wyżej przytoczonych, da znakomitą broń Indyjskim władzom wojskowym do ręki, wzmocni ich stanowisko nie tylko wewnątrz kraju, lecz i wobec sąsiadów zewnętrznych a przede wszystkim Afganistanu, który w ten sposób stanie się dla Anglików łatwą zdobyczą. Polityka Angielska w Azji Środkowej zyska w ten sposób to narzędzie wykonawcze, które jej dotychczas brakowało.

Co się tyczy oddziałów karabinów maszynowych, to Tablica druga wzmiankuje jedynie 1 kompanję k.m., która przydzielona jest obecnie do Oddziału Waziristan Armji Pogranicznej. Pochodzi to stąd, że

tak jak w Anglii, zarówno w Indjach Korpus Karabinów Maszynowych został rozwiązany, a oddziały k.m. włączone do Bataljonów Piechoty.

Na podobieństwo Bataljonu Angielskiego każdy Bataljon Indyjski posiada obecnie 8 k.m. Vickers'a/patrz tut. No.2564 punkt VII z dnia 14 Stycznia 1921 r./.

Jak było powyżej zaznaczone, znajduje się jeszcze poza granicami Indji pewna liczba oddziałów Indyjskich wszelkiego rodzaju broni / w Mezopotamji, Palestynie, Egipcie i Konstantynopolu/. Wszystkie te jednostki mają powrócić do Indji, jak tylko względy natury politycznej i wojskowej na to pozwolą. Powrót tych oddziałów w niczem nie wpłynie na cyfry, powyżej podane, ponieważ z wyjątkiem kilku Bataljonów Piechoty, wszystkie oddziały Indyjskie, znajdujące się obecnie ^{nie} na terytorjum Indji, są w zasadzie wyznaczone do rozwiązania.

3/.Trzecia Tablica.

Stan osobowy oddziałów Angielskich i Indyjskich, znajdujących się obecnie w Indji, jest mniejszy od stanu osobowego z roku 1914, jak to wskazuje następujące zestawienie:

	<u>1914</u>	<u>1921</u>
Wojska Angielskie	75.897	65.506
" Indyjskie	160.333	155.709
Rezerwa Armji Indyjskiej	<u>35.717</u>	<u>11.307</u>
	271.943	231.522

Rubryki "Oddziały Indyjskie, które wróciły do Indji" wymagają następującego objaśnienia:

Oddziały Armji Indyjskiej, znajdujące się poza granicami Indji, nie figurują na budżecie Indji lecz Metropolji.

W miarę tego, jak dany oddział Armji Indyjskiej nie jest więcej potrzebny na terenie operacyj zewnętrznych, jest on skierowywany z powrotem do Indji celem jego rozwiązania / z wyjątkiem kilku Bataljonów Piechoty, jak to zostało powyżej zaznaczone/. Wszelako, zamiast natychmiastowego przystąpienia do procesu rozwiązania, a to w celu umożliwienia oficerom i żołnierzom znalezienia innego zajęcia lub stanowiska, proces rozwiązania rozpoczyna się dopiero w 3 miesiące od dnia wylądowania oddziału w Indjach, w ciągu których dany oddział figuruje wciąż na budżecie Metropolji. To jest przy-

czynną, dla której te oddziały umieszczono zostały na Trzeciej Tabelicy pod specjalną rubryką.

Armia Poniżkowa / Auxiliary Force/ powstała z b.Indian Defence Corps i ma identyczne zadania i cele, a mianowicie przyjdzie z pomocą Armii Regularnej na wypadek zaburzeń wewnętrznych. Składa się ona również wyłącznie z ochotników, rewerbowanych tylko wśród ludności białej, i nie może być użyta poza granicami Indji. Różni się ona od Defence Corps jedynie tem, że, podczas gdy ta ostatnia formacja właściwie istniała jedynie na papierze w widoku ewentualnych zaburzeń w przyszłości i nigdy na żadne ćwiczenia zwoływana nie była, Auxiliary Force jest formacją de facto istniejącą, która zwozuje się na dość często powtarzające się okresy ćwiczeń, posiada własne pomieszczenia i t.d.

Warto zauważyć, że Auxiliary Force liczyła:

w dniu 1 Lutego 1921 r.	17.425 ludzi
" 1 Maja "	23.180 "
" 30 Września "	29.750 "

dzisiaj jej stan osobowy przewyższa 30.000 ludzi.

Cyfrы te wskazują, że inicjatywa Rządowa zyskała całkowite poparcie wśród tamtejszej ludności białej.

Wreszcie warto zauważyć, że projektowanym jest stworzenie Indyjskiej Armji Terytorjalnej na wzór Angielskiej Armji Terytorjalnej, wszelako zamiar powyższy nie wszedł jeszcze w dziedzinę praktycznego urzeczywistnienia.

/-/.W.Kroczkowski

Kontr-Admirał.

za zgodność:

G. G. G.
KONTROLER.

Pierwsza Tablica.

Dyzlokacja Wielkich jednostek Armji Indyjskiej

w dniu 1 Czerwca 1921 r.

	Dywizje.	Brygady.	Brygady Jazdy.
<u>Armja Pograniczna.</u>			
Okrag Peshawar	-	4	-
" Kohat	1	2	-
" Baluchistan	-	1	-
Garnizon Malaknd /2 Bat-ny/	2 -		
" Chitral /1 " /	-	1 1/4	-
" Gilgut /2 " /	-		
Oddzial Waziristan	-	5	-
" Wana	-	2	-
<u>Armja Polowa.</u>			
Brygady Jazdy			5
1-a Dywizja Kw.Gł. Pindi	1	-	-
2-a " " Quetta	1	-	-
3-a " " Meerut	1	-	-
4-a " " Mhow	1	-	-
	/mniej 1 Brygada czasowo przydzielona do oddzialu Waziristan/.		
Razem	4	15-1/4	5

Formacje różnego rodzaju broni.

- 7 eskadr lotniczych
- 1 dywizjon Artylerji polowej
- 2 dywizjony Artylerji Ciężkiej /5 bateryj/.
- 2 kompanje Saperów - minierów
- 2 kompanje kolejowe
- 3 bataljony Saperów - pionierów.

Druga Tablica.

Oddziały Angielskie i Indyjskie
Armji Indyjskiej.

w dniu 1 Maja
1921 r.

A/. Angielskie.

	Bataljony.	Kompanje.	Szwadrony.	Baterje.	Eskadry
Piechota	45				
Jazda			32		
Artylerja polowa				44	
" konna				5	
" góraska				6	
" ciężka				5	
" nadbrzeżna		5			
Lotnictwo					7
Karabiny Maszynowe		1			
Czołgi				3	
Samochody pancerne		2			
<u>B/. Indyjskie.</u>					
Piechota	145/1/				
Jazda			132/2/		
Wojska inżynieryjna	14/3/				
Artylerja Góraska				20	

/1/ z których 21 w trakcie rozwiązania.

/2/ " 12 " "

/3/ " 2 " "

Trzecia Tablica.

Stan osobowy oddziałów Brytyjskich i Indyjskich
Armji Indyjskiej.

w dniu 1 Maja 1921r.

	Anglicy oficerowie żołnierze		Tubylcy oficerowie żołnierze	
Indyjska Armja Regularna	5,021	60,485	3.586	152.124
Rezerwa Indyjskiej Armji Regular.				11.307
Oddziały Zatoki Perskiej i Adenu ... 125		1.014	122	5.659
Kadry powyższych oddziałów 28			19	801
Oddziały Jazdy Indyjskiej, które wróciły do Indji 29			44	1.716
Kadry oddziałów Jazdy Indyjskiej, ... znajdujących się poza granicami Indji. 56			39	970
Oddziały Piechoty Indyjskiej, które wróciły do Indji 324			515	22.920
Kadry oddziału Piechoty Indyjskiej, znajdujących się poza granicami Indji 202			238	9.927
Oddziały Saperów-pionierów Indyjskich, które wróciły do Indji 24			55	2.256
Kadry oddziałów saperów-pionierów In- dyjskich, znajdujących się poza gra- nicami Indji 31			30	1.273
Razem /włączając oddziały zatoki Perskiej i Adenu/ 5.840.		61.499.	4.648.	209.023.
Armja Posiżkowa 688		23.180		
Policja wojskowa i formacje lokalne 8		80		29.818
Wojska służby Imperjalnej ..			10	18.495
Różne jednostki 8		80	10	390